

ХРИСТОС И "ХРИСТИЯНСКАТА КУЛТУРА": ШЕСТ ЛОШИ ХРИСТИЯНСКИ НАВИЦИ

Християните имат хубав списък с добри дела: те помагат на бедните, хранят гладните, грижат се за болните, развеселяват тъжните, борят се за истината и още много неща, които могат да се впишат в понятието „проява на любов“. Въпреки репутацията на християните, тъмните петна са немалко.

Всичко е заради лошите им навици. Ето ви 6 лоши навици, от които е време вече да се отървете.

1. ДА СЪДИШ ДРУГИТЕ.

Исус неведнъж е предупреждавал последователите Си да не падат в греха на осъждението: „Не съдете“. Въпреки това, много християни, по някаква причина са решили, че ако не съдят, това е равносилно на съгласие, омаловажаване или дори одобряване на греха. Проблемът е в това, че съденето на един християнин съвсем не определя нечия вяра, че действията или начина на живот са обезателно несправедливи, (или справедливи) в очите на Бог.

2. ДА СЕ ПРЕДСКАЗВА БЪДЕЩЕТО.

Благовестието на Христос често остава засенчено от гръмки предсказания на заблудени християни, които знаят всичко за геополитиката, за екологични явления, планетарни равновесия, текущи събития, природни бедствия, за Антихриста и Апокалипсиса.

Следването на Христос не е толкова лесна работа.

Налага се да правим жертви, необходимо е смирение, търпение, прощение, желание да служим и много любов.

Ако нещо се случи, такива християни веднага намират някой отговорен за Божия гняв, те несъзнателно участват в греховната форма на гадание, разпространяване на слухове и измама.

3. ДА УСЛОЖНЯВАТ ПРОСТОТАТА НА БОЖИЯТА ЛЮБОВ.

В християнския живот понякога идва момент когато става скучно. Да обичаш другите става банална задача, която вече не привлича и не носи радост.

Да повторим: Следването на Христос не е толкова лесна работа. Налага се да правим жертви, необходимо е смирение, търпение, прощение, желание да служим и много любов.

Възниква изкушението да се увлечем по отделни откъси от Писанието, които не ни насочват към устояване, но пък можем да „заблестим“, да привлечем към себе си вниманието и да получим „своята доза радостен адреналин“.

Тогава някои от нас създават някаква „християнска платформа“, на която са готови да губят всичките си сили.

Политически цели, хуманитарни проекти, морални норми или някакво теологично убеждение, стават център на вярата им, а заповедта на Христос да обичаш ближния си като себе си, отива на втори план.

И по такъв начин се появяват хора, които са готови да убиват заради калвинизъм, кръщения на деца, както и много други богословски „провинения“. Разбира се, всеки има право на някакво богословско убеждение, но когато то стои над Христовата любов, е време да се напомни за ИДОЛОПОКЛОНСТВОТО.

4. ДА СЕ ПОСТАВЯ ВСЯКАКЪВ БОКЛУК В СОЦИАЛНИТЕ МРЕЖИ.

Трепращи линкове, обидни политически фрази, самодоволно осъждане на другите, зло богословско празнословие, извадени от контекста библейски стихове-често това причинява повече вреда, отколкото полза.

Поставянето на язвителни, повърхностни и обидни материали в социалните сайтове не прославя Бога. Когато много ви се иска да публикувате нещо във Фейсбук, спрете и си помислете: „Това вярно ли е? Това назидава ли? Вдъхновява ли?“

Необходимо ли е всички да го знаят? Това добро ли е?“

В крайна сметка, ИСУС-ТОВА Е ХРИСТИЯНСТВОТО! Исус, а не политически платформи, доктринални разногласия, религиозни коментари в социалните сайтове и разни пророчества. На нас, християните, ще ни бъде много полезно да помислим преди да напишем нещо и да си зададем въпроса:

"Има ли в коментара ми Христовата любов?"

5. ДА СЕ ЛИЦЕМЕРНИЧИ.

Лесно е да се говори за Бог, да се спори по богословски теми, да се копират линкове в социалните сайтове към статии за християнството и църквата.

Но за следването на Христос това е много маловажно, не е ли така?

Да следваш Христос, това не са само думи, но действия.

Както вече неведнъж е отбелязано, ние трябва да правим това, което обичаме да провъзгласяваме.

За съжаление, много християни обичат да говорят за любовта на Христос, но самите те наистина нямат любов. А заобикалящия ни свят мълчаливо наблюдава как думите и делата ни изобщо не си съвпадат. И спира да ни слуша.

6. ПОСРЕДСТВЕНО МИСЛЕНЕ.

Посочените по-горе проблеми, често са причинени от посредствеността на нашето мислене, ние не мислим, не приемаме и дори не сме готови да изслушаме чуждата гледна точка, опита на другите, виждането на другите, забравяйки, че нашия собствен поглед и виждане са крайно ограничени. Когато се игнорират, или просто се оставят незабелязани културни, етнически, расови, социално-икономически, емоционални, интелектуални и дори сексуални фактори, християните сами се лишават от огромен ресурс на мъдрост и опит.

По същия начин, някои вярващи продължават да отхвърлят науката, образованието, както и всеки друг източник на „външна информация“, който е извън обхвата на християнството. Това понякога води до скръбно невежество, и безнравствено чувство за собствено превъзходство.

Въпреки че християните са виждани с тези и много други вредни навици, е важно да се разбере разликата между Христос и „християнската култура“.

Това не е едно и също нещо. В крайна сметка, ИСУС-ТОВА Е ХРИСТИЯНСТВОТО! ИСУС, А НЕ ПОЛИТИЧЕСКИТЕ ПЛАТФОРМИ, ДОКТРИНАЛНИ РАЗНОГЛАСИЯ, РЕЛИГИОЗНИ КОМЕНТАРИ В СОЦИАЛНИ САЙТОВЕ И РАЗНИ ПРОРОЧЕСТВА. КАКВОТО И ДА СТАВА, НИЕ ТРЯБВА ДА СЕ СТАРАЕМ В НАС ДА СЕ ИЗОБРАЗИ ХРИСТОС, КОЙТО ОБИЧА ХОРАТА ОКОЛО НАС! ДА СЕ СТАРАЕМ С ВСИЧКИ СИЛИ!

Бъдете благословени в Господа Христа!